

РЕШЕНИЕ

№ 1595

гр. София, 13.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав**, в публично заседание на 15.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **12272** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.220, ал.2 от Закона за митниците (ЗМ), вр. чл.145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на „БЕНИ ТРЕЙД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район „Н.“, [улица], вх.А, ет.2, ап.8, и със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.7, чрез адв. М. Ч., срещу Решение № РЗМ-5800-130/32-91319 от 23.03.2020 г. на директора на ТД Митница С. (бивша Митница Югозападна) към Агенция „Митници“.

Жалбоподателят претендира за незаконосъобразност на решението поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и неправилно приложение на закона, конкретно на чл. 70, § 1 и 2 от Митническия Кодекс на Съюза (М.), чл. 74, § 1, § 2 и § 3 от М.. Поддържа, че не е спазена процедурата по чл. 140, § 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447 на Комисията от 24.11.2015 г. за определяне на подробни правила за прилагане на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013. Твърди, че е представил необходимите документи за определяне на митническа стойност съгласно чл. 70, § 1 и 2 от М., вкл. относно произхода на стоката и транспорта ѝ до България, плащането и осчетоводяването ѝ, както и такива, свързани с придобиване на стоки в предхождащ период, сходни или еднакви с процесните стоки. Счита, че митническите органи не са доказали, че декларираната стойност не е реално договорената и платена, както и, че остава неясно защо митническият орган е преценил, че нито един от четирите метода по чл. 74, § 2, букви а) до г) от М. са неприложими, вкл. че процедурата по чл. 22, § 6 от М. е спазена

формално. Излага съображения, че не са му предоставени доказателства относно използваните от митническите органи нови цени по чл. 74, § 3 от М., а именно усреднената справедлива цена (F. P.), генерирана от „THESEUS“ на J. R. CENTRE към Европейската Комисия и наличните данни от Системата за предоставяне на информация за управленски цели от митнически и акцизни документи (МИС-ША), както и, че същите не са достатъчни за извършване на сравнение със средностатистическия размер на покупните цени при внос на сравними/сходни стоки по смисъла на решение на Съда на ЕС по дело C-291/15. Твърди, че при сравнението стоките не са били индивидуализирани, а направената съпоставка е най-обща по код и килограми. Претендира за отмяна на обжалваното решение и присъждане на разноски. Подробни съображения излага в писмени бележки от 23.02.2023 г.

Ответникът директор на ТД Митница С. към Агенция „Митници“ оспорва жалбата чрез юрк. К. Т.. Подробни съображения излага в писмени бележки от 28.02.2023 г.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

По делото не е спорно, че на 05.12.2019 г. „БЕНИ ТРЕЙД“ ЕООД декларираше за оформяне на режим „Допускане за свободно обращение“ стоки от Китай, с М. MRN № 19BG005808023869R0 от 05.12.2019 г. След регистриране на подадената М., митническите служители пристъпили към документен контрол и проверка на стоките, съгласно чл. 188 от Регламент (ЕС) № 952/2013 от 09 октомври 2013 година на Европейския парламент и Съвета за създаване на Митнически Кодекс на Съюза (М.) и чл. 238 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза (РИ 2015/2447).

На 05.12.2019 г., във връзка с възникнали съмнения, служители на Главна дирекция „Митническо разузнаване и разследване“ (ГД М.), извършили проверка на стоките, за което бил съставен протокол № 19BG9910M058147 от 06.12.2019 г. От проверените стоки били взети мостри за определяне на коректното тарифно класиране и митническа стойност (МС).

С писмо рег. № 32-352581/06.12.2019 г. на МБ С.-И. „БЕНИ ТРЕЙД“ ЕООД е уведомено, че стартира процедура по реда на чл. 140, пар.1 от РИ 2015/2447 и поради възникнали съмнения относно декларираната митническа стойност на стоките е изискана допълнителна информация, съотносима към декларираната договорна стойност по М..

Извършена е последваща проверка на основание чл. 48 М. във връзка с чл. 84, ал.1, т. 1 от ЗМ на М. MRN № 19BG005808023869R0 от 05.12.2019 г. от служители на отдел „Митническа дейност“ при ТД Югозападна.

Установено е, че стоките са придружени от следните документи:

-Търговска фактура за придобиване на стоките № WT10961 от 14.10.2019 г.;

-Търговски договор от 10.02.2019 г.;

-Транзитна декларация от Република Гърция № 19GRTR200100836832;

-Морска товарителница № COSU6882619570;

- Опаковъчен лист № WT10961/14.10.2019;

- Фактура за пристанищни разходи, транзитни формалности и извършена транспортна услуга на територията на Европейския съюз № [ЕГН] / 22.11.2019, с издател „M&M М. И М. БГ“ ООД.

За определяне на митническата стойност на стоките в кл. 4/16 на МД е деклариран код „1“, който съгласно публикуваните кодове в Допълнение Г1, Дял II, Приложение № 9 към чл. 15 от Делегиран Регламент (ЕС) № 2016/341 на Комисията от 17.12.2015 г. за допълнение на Регламент (ЕС) № 2013/952 на Европейския парламент и на Съвета, чрез преходни правила за някои от разпоредбите на М., когато съответните електронни системи все още не са в действие и за изменение на Делегиран Регламент (ЕС) № 2015/2446, отговаря на метода на договорната стойност по реда на чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013г. за създаване на митнически кодекс на Съюза (М.).

За определяне на митническата стойност била използвана предоставената търговска фактура № WT10961/14.10.2019, която съдържа описание на стоките, количество, единична цена, обща фактурна стойност, номерът на контейнера и условия на доставка. В представения Търговски договор е упоменат срок за заплащане на стоките в размер на 120 дни от датата на изпращане на стоките. Проверката показала, че не са налице разлики между данните, декларирани в МД при поставяне на стоките под режим допускане за свободно обращение и данните, съдържащи се в придружаващите стоката търговски и транспортни документи.

С писмо рег. № 32-368976/19.12.2019 г. е изискана допълнителна информация и данни от счетоводната отчетност, а именно: Справки от счетоводната отчетност на дружеството, удостоверяващи счетоводното отразяване на търговските фактури за придобиване на стоките, извършените допълнителни разходи за услуги, разплащателните операции и формирането на покупна себестойност на стоките, предмет на внос. Допълнително са изискани и Документи, удостоверяващи формирането на продажната цена на стоките и търговски фактури за реализация на идентични и/или аналогични на декларираните с МД стоки.

С писмо Вх. № 32-9686 / 10.01.2020 г., управителят на „БЕНИ ТРЕЙД“ ЕООД предоставил следните документи:

- „Фактура в ЧВ“ № 10961/14.12.2019;

- Копие на Разпечатка от електронно банкиране в „Първа Инвестиционна Банка“, съгласно което на 15.11.2019 г. е извършено плащане по фактура WT10961, в размер на 8 000 ЕВРО, при курс 1,9575 лева за 1 евро и на 18.11.2019 г. е извършено плащане по същата фактура, в размер на 5 100 ЕВРО, при курс 1,9575 лева за 1 евро;

- „Фактура: доставки, В. и внос без право“ № [ЕГН]/ 22-12-2019;

- Фактура за извършена транспортна услуга на територията на Европейския съюз № [ЕГН] / 22-12-2019, с издател „М&М М. И М. БГ“ ООД;

- Разпечатка, именувана „Митническа декларация за внос № [ЕГН] от 5.12.2019 г.;

- Разпечатка от счетоводството на дружеството на сметки 407 (4012) - „Доставчици“ и 3041 - „Стоки на склад“.

При анализа на предоставената разпечатка на сметка 3041 „Стоки на склад“ митническите органи установили, че не фигурират записи за стоките по фактура № WT10961 от 14.10.2019 г., представена пред тях при декларирането на стоките.

В разпечатката на сметка 407(4012) – „Доставчици“, фигурирали записи за фактура WT10961, като за кореспондираща сметка е посочена 3041 - „Стоки на склад“, записи от която, за конкретната фактура, не били представени на проверяващите. Също така, в разпечатката на сметка 407 (4012), били установени записи с кореспондираща сметка 5032 - „П.“, относими към разплащанията по фактурата, извършени на 15.11.2019 г. и 18.11.2019 г. Общият размер на плащанията възлизал на 13 100 евро,

като стойността на търговската фактура била 12 080,70 щатски долара.

Митническите органи отбелязали, че съгласно представените документи стоките явно са платени преди поставянето им под режим. Следователно, декларираният код 19 в кл. 8/5 на МД бил некоректен. Направен е извод, че от страна на проверяваното лице не са представени фактури или счетоводни записи, потвърждаващи продажбата на стоките.

Резултатите от проверката били обективирани в Доклад № 32-41544 от 06.02.2020 г. и въз основа на тях от отдел „Митническа дейност“ на ТД Югозападна било изготвено Становище № 32-48367/12.02.2020 г., според което са констатирани деклариранни цени в МД № 19BG005808023869R0 от 05.12.2019г. с повече от 50 % по-ниски от следностатистическите.

Митническите органи са приели, че при извършване на проверка на декларираната митническа стойност, същата следва да се сравни със справедливата цена, извлечена от информационната система „THESEUS“ на J. R. Centre (JSR) към ЕК, а не с рисковия праг. В тези случаи следвало да бъде определена нова митническа стойност чрез последователно прилагане на методите, посочени в чл. 74 от М.. Във връзка с изложеното в конкретния случай е обосновано достатъчно основание за отхвърляне на декларираната по реда на чл. 70 от М. митническа стойност, без да бъде оспорвана автентичността на предоставените документи, в резултат на което следвало да се определи нова митническа стойност по един от вторичните методи.

При последователна проверка на разпоредбите на чл. 74, параграф 2, буква а) до буква г) от М. е отхвърлено тяхното приложение, поради което митническите органи достигнали до извод за приложение на чл.74, параграф 3 от М.. Извършен е сравнителен анализ между декларираната в М. МС за единица тегло, усреднената справедлива цена (FARE P.), генерирана от „THESEUS“ на J. R. Centre (JSR) към ЕК, наличните данни от системата за предоставяне на информация за управленски цели от митнически и акцизни документи (МИС-ША) и рисковата стойност, при което проверяващият екип приел, че рисковият праг представлява 50 % от FARE P.. Въведени са ограничителни критерии при извършване на сравнителен анализ на наличните данни в МИС-ША. При изготвянето на анализ е извършена подробна оценка на обстоятелствата, като са отчетени всички елементи на стоките, които можело да окажат влияние върху тяхната икономическа стойност, като физическите, функционалните и качествените им характеристики, материалите за производство, доброто име на остойностяваните стоки и други.

Проверяващите генерирали справка от МИС-ША за допуснати за свободно обращение стоки, с произход от К. и с описаните в таблица тарифни номера, за периода 01.10.2019 г.- 17.01.2020г.

При извършеното сравнение между среднопретеглената стойност (А.) за единица нето тегло между регистрираните в този период, проверяващият екип въвел следните сравнителни критерии:

- Произход на стоките К.;
- Описание (естество) на стоката - съгласно декларираното от проверяваното лице, където е възможно;

Проверяващите извършили анализ на данните от МИС-ША по отношение на стойностите, които са по-големи от стойността на рисковия праг по тарифен номер. Установили, че декларираната в МД № 19BG005808023869R0 от 05.12.2019 г. МС за килограм на всички стоки е по-ниска от рисковия праг.

В резултат на изложеното, митническите органи намерили основание за приложение на чл.74, пар.3 от М., чл.VII от Общото споразумение, бележките към него, глава трета „Стойност на стоките за митнически цели“ от М. и на данните, достъпни в страната на вноса.

В изпълнение на изискванията на чл. 29, във връзка чл.22, пар.6, ал.1 от М., с писмо № 32-51274/14.02.2020 г. по описа на ТД Югозападна на 26.02.2020 г. управителят на „БЕНИ ТРЕЙД“ ЕООД е уведомен за резултите от извършената проверка и действията, които ще бъдат предприети.

Със заявление от 26.02.2020г. управителят на дружеството заявил, че не разполага с други документи, доказващи декларираната МС, няма писмени искания и възражения и поради това няма да изразява допълнително становище. В съответствие с разпоредбата на чл. 8, параграф 2 от РИ 2015/2447, административният орган пристъпил към вземане на решение преди изтичане на срока по параграф 1 от същата разпоредба.

Издадено е оспореното Решение № РЗМ-5800-130/32-91319 от 23.03.2020 г. на директора на ТД Митница С. (бивша Митница Югозападна) към Агенция „Митници“, с което на основание чл.29, във връзка с чл.22, чл.74, параграф 3 и чл. 77, параграф 1, буква „а“ и параграф 2 от М., чл. 54 и чл. 56 от ЗДДС е определена нова митническа стойност на стоките по М. MRN № 19BGO058O8O23869RO от 05.12.2019 г. и дружеството - вносител е задължено да доплати възникналите допълнителни публични държавни вземания в размер на 6010,61 лв., както следва: мито - 533,39 лв., заедно с дължимата на основание чл.114, параграф 2 от М. лихва върху сумата за мито, считано от 05.12.2019 г. и ДДС - 5477,22 лв., ведно с дължимата на основание чл.59, ал.2 от ЗДДС и чл.1 от ЗЛДТДПДВ, във вр.с чл.114, параграф 2 от М. лихва върху главницата за ДДС, считано от 05.12.2019 г. до датата на уведомяването за решение.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Оспореното решение е връчено на 30.03.2020 г. Жалбата, по която е образувано съдебното производство, е подадена на 01.04.2020 г. – в срока по чл.149, ал.1 АПК, от легитимирано по смисъла на чл.147, ал.1 АПК лице и срещу подлежащ на оспорване според чл.220, ал.1 ЗМ индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

При служебната проверка по чл.168, ал.1 АПК съдът констатира, че оспореното решение е издадено от компетентен митнически орган по смисъла на чл.19, ал.1 ЗМ и в установената форма. Основателни са доводите на жалбоподателя за допуснати в хода на административното производство съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на закона – отменителни основания по чл.146, т.3 и т.4 от АПК.

Съгласно чл.22, пар.6 от М. преди да вземат решение, което би било неблагоприятно за заявителя, митническите органи му съобщават мотивите, на които ще се основава решението, и му предоставят възможност да изрази своето становище в определен срок от датата, на която го е получил или се счита, че го е получил. Общата процедура във връзка с правото на изслушване на лицето е уредена в чл.8 от РИ (ЕС) 2015/2447 и включва посочване на документите и информацията, които митническите органи възнамеряват да използват като основание за своето решение, както и предоставяне на

достъп до тях.

В случая, на жалбоподателя са връчени Уведомление рег. № 32-352497/05.12.2019 г. за предприета проверка на стоките по М. MRN № 19BGO058O8O23869RO от 05.12.2019 г. съгласно чл.238 и чл.239 от РИ (ЕС) 2015/2447 и Съобщение рег. № 32-352581/05.12.2019 г. за допълнителна проверка съгласно чл.140, ал.1 от РИ (ЕС) 2015/2447, вкл. за необходимостта от предоставяне на допълнителна информация. С писмо рег. № 32-368976/19.12.2019 г. е изисквана допълнителна информация и документи (л.83), представени на 10.01.2020 г. (л.86 и сл.) – фактура от 17.10.2019 г. на стойност 21 372.63 лв., банкови извлечения от 15.11, 18.11 и 27.11.2019 г., разчети с доставчик WORLDWIDE T. E. L. и справка за материални запаси. С писмо рег. № 32-51274 от 14.02.2020 г., връчено на 26.02.2020 г., дружеството е уведомено за образуваното административно производство и мотивите на митническите органи за издаване на неблагоприятен за него административен акт съгласно чл.29, вр. чл.22, пар.6, ал.1 от М. (л.99). Видно от текста на писмото, „БЕНИ ТРЕЙД“ ЕООД е уведомено напълно формално за следното: „с настоящето Ви съобщаваме мотивите, на които ще се основава решението и ви предоставяме възможност да изразите своето становище по реда на чл.9, б. „а“ от РИ (ЕС) 2015/2447“. Конкретни резултати от проверката обаче не са посочени, а най-общо „към настоящия момент не са представени достатъчно документи, доказващи декларираната МС“. Независимо, че управителят на дружеството заявил, че не разполага с други документи (л.202), съдът приема, че несъобщаването на данни от изготвените справки относно FARE P., генерирани от „THESEUS“ на J. R. Centre (JSR) към ЕК, наличните данни от системата за предоставяне на информация за управленски цели от митнически и акцизни документи (МИС-ША) и рисковата стойност съставлява съществено процесуално нарушение – в този смисъл е Решение № 6420 от 28.05.2021 г. по адм. д. № 1624/2021 г., I отд. на ВАС.

От материална страна спорът между страните е относно наличието на основание за определяне на нова митническа стойност на процесните стоки по М. MRN № 19BGO058O8O23869RO от 05.12.2019г.

Митническата стойност на стоките във връзка с прилагането на Общата митническа тарифа и нетарифните мерки, установени от разпоредби на Съюза, отнасящи се до търговията със стоки, се определя в съответствие с членове 70 и 74 (чл.69 от М.). По силата на чл. 70, пар. 1 и 2 от М., базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, т.е. действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост. Действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки.

По силата на чл.74, пар.1 от М. когато митническата стойност на стоките не може да се определи съгласно член 70, тя се определя, като се прилагат последователно букви от а) до г) от параграф 2, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките. Съгласно чл.74, пар.3 от М. когато митническата стойност не може да

се определи съгласно параграф 1, тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способности, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните:

- а) Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията;
- б) член VII от Общото споразумение за митата и търговията;
- в) настоящата глава.

Съгласно трайната практика на ВАС (Решение № 9350 от 13.07.2020 г. на ВАС по адм. д. № 14433/2019 г., Решение № 15563 от 15.11.2019 г. на ВАС по адм. д. № 6328/2019 г., Решение № 13205 от 7.10.2019 г. на ВАС по адм. д. № 3912/2019 г., Решение № 14221 от 17.11.2020 г. на ВАС по адм. д. № 7052/2020 г., Решение № 9350/13.07.2020 г., по адм.д. № 14433/2019 г. на ВАС, Решение № 5358/27.04.2021 г. по адм.д.№ 12155/2020 г. на ВАС и др.) в тежест на митническите органи е, при условията на приложимото право на Европейския съюз, *да докажат основателността на съмненията*, което да обоснове извършеното увеличаване на стойността на процесните стоки. Задължението за мотивиране на решението за стартиране на процедурата по чл. 140 от Регламент за прилагане, и впоследствие на решението за корекция, произтича от общото правило на чл. 22, § 7 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза, изискващо митническите органи да мотивират всяко неблагоприятно за заявителя решение.

Разпоредбите член 46, параграфи 2 и 4 от Митническия кодекс на Съюза **задължават** националните органи да извършват митнически контрол, основан на „анализ на риска“, и да прилагат „управление на риска“. Регламент (ЕО) № 648/2005 и разпоредбите за неговото прилагане въвеждат система за управление на общите рискове в Съюза, според която митническият контрол се основава по-специално на анализ на риска чрез използване на средства за електронна обработка на данни. Тези разпоредби по същество налагат на държавите членки задължение да въведат система за управление на риска при извършване на редовен митнически контрол (пар.201 от Заключение на генералния адвокат P. Pikamde, представено на 9 септември 2021 г. по Дело С-213/19). Понятието „анализ на риска“ се отнася конкретно до извършвания от държавите **анализ** в рамките на **митническият контрол**, който има за цел „идентифициране и оценка на риска и разработване на необходимите мерки за предотвратяване на риска“. Анализът на митническото право на Съюза в неговия контекст е в подкрепа на извода, произтичащ от буквалното тълкуване на член 13, параграф 2 от Митническия кодекс на Общността и на член 46, параграфи 2 и 4 от Митническия кодекс на Съюза, според който прилагането на анализ и оценка на риска, основани на систематичен анализ на данни от държавите членки в съответствие с митническото право на Общността и на Съюза, **е задължение, а не възможност**. Приведените в действие мерки за **митнически контрол** от своя страна трябва да се основават на **анализ на риска**, което предполага, че те трябва да бъдат подбрани в зависимост от идентифицираните при оценката рискове и да бъдат от такова естество, че да ги неутрализират. Ето защо, както вече беше посочено, член 13, параграф 2 от

Митническият кодекс на Общността и член 46, параграф 2 от Митническият кодекс на Съюза, разглеждани в светлината на член 325 ДФЕС, трябва да се разбират в смисъл, че предполагат по-конкретно задължение на държавите членки да адаптират постоянно способите за анализ на риска, за да обхващат те във всеки момент установените при митническият контрол рискове и да отчитат постоянно тяхното развитие. Това означава, че анализът на риска, извършван от държавите членки, би трябвало наред с всичко останало **да определи кои стоки би трябвало да са обект на контрол и с какви средства**. Членове 3 и 46 от Митническият кодекс на Съюза (последният съответстващ на член 13 от Митническият кодекс на Общността) не изискват от държавите членки да прилагат определен вид методи за оценка на риска и следователно по никакъв начин не препятстват една държава членка да не се основава на средностатистическите цени, за да разкрие митническите измами, свързани със занижени цени, а да прибегне до метод, който акцентира по целенасочен и специфичен начин върху специализираните в този тип измама оператори. В рамките на настоящото основание следва да се разгледат критиките към методиката OLAF като способ за откриване на рискове. Някои държави членки, по-конкретно Чешката република, У., Република Полша, Република С. и Словашката република решават да развият своя собствена система от приемливи ценови прагове поради възраженията на Чешката република, че тази държава членка има значително по-ниско равнище на средни цени на стоките. Комисията добавя, че Република Полша е повдигнала въпроси относно методиката OLAF, като е поискала от JRC допълнителни документи за тази цел. Това обстоятелство според мен потвърждава, че тази методика никога не е била считана от Комисията за задължителен за държавите членки метод за оценка.

Според пар.208 от заключението: Макар събирането на митата да е задължение на държавите членки, упражняването на тази задача изисква тясно сътрудничество между последните и институциите на Съюза. Така от една страна, в областта на борбата с измамите, на основание член 325 ДФЕС Комисията, и по-конкретно OLAF, получи известен брой правомощия за контрол и разследване. От друга страна, що се отнася по-конкретно до управлението на риска, Съюзът е приел стратегия за гарантиране на спазването на минимални стандарти за управление на риска и за контрола в областта на митниците, като предвижда задължение за националните митнически администрации да предприемат действия за модернизиране на **процедурите за контрол**, технологиите и ресурсите в областта на стоковия контрол. Предвид гореизложените разпоредби и в съответствие със задачата от общ интерес, възложена на Комисията по силата на член 17, параграф 1 ДЕС, считам, че Комисията е имала правомощия да разработи **необвързващи критерии като методиката OLAF**, за да позволи на държавите членки да извършват **анализ на риска в рамките на своя митнически контрол**, още повече че в случая разглежданите митнически измами засягат Съюза в неговата цялост и каталогът с инструменти за сътрудничество между държавите членки и Комисията е неограничен. Предвид това, следва да се подчертае, че макар Комисията да е уточнила в своите съобщения целите на управлението на риска, *при липса на*

хармонизирани правила, свързани с методите за анализ на риска, държавите членки са били и са свободни да изберат специфични способности за управление на риска през периода на нарушението, както от своя страна Комисията потвърждава в своите писмени изявления и в съдебното заседание.

Що се отнася до материалните критерии на *методиката OLAF като способ за анализ на риска*, в случая следва да се отбележи, че както се установява от отговорите, дадени от Комисията на поставените от Съда писмени въпроси, в *качеството си на способ за откриване на митнически измами тази методика* е била обект на задълбочено обсъждане между държавите членки. Ето защо въвеждането ѝ като способ за анализ на риска е направено въз основа на решение, взето от тях с консенсус. Дадените от Комисията обяснения, според които праговете на риска от занижени цени (минимална приемлива цена) за всеки разглеждан код на стока от Комбинираната номенклатура (на ниво осем цифри) са били изчислени въз основа на коригираната средна цена, а именно средноаритметична (непретеглена) от средните стойности, декларирани при внос в 28-те държави членки за всеки от посочените кодове за четиригодишен период, свидетелстват, че тази методика не е произволна. Още повече, че от съдебната практика се установява, че използването на статистически данни *за оспорване на точността на декларираната митническа стойност*, а именно наличието на декларирана митническа стойност под 50 % от коригираната средна цена, свидетелства за наличието на измама чрез занижени цени, която може да предизвика съмнение. Ето защо ми се струва, че методиката OLAF като способ за анализ на риска, се основава на обективни и неутрални критерии (пар.209 от заключението). Упражняването на митнически контрол преди вдигането на стоките, изглежда, е необходимо, когато митническите органи изпитват **съмнения** относно точността на митническата декларация, но е още по-необходимо в случаите, когато единствената цел на операторите е извършването на измама. В Решение от 17 март 2011 г., C-23/10, непубликувано, EU:C:2011:160, Съдът посочва, че митническите органи са длъжни да извършват допълнителен контрол само когато разполагат с „конкретни индикации“ за неточността на дадена митническа декларация. Според мен този защитен довод се основава на погрешен прочит на това решение. Като изтъква, че „за да се гарантира правилното прилагане на митническата правна уредба, следва да се извърши **проверка на митническа декларация над [съответния] праг**, по-специално когато митническите органи разполагат с конкретни индикации за неточността на тази декларация“, според мен Съдът не е поставил никакви ограничения за източника на информацията, от който се установява неточността на митническа декларация.

С доводи от визираното заключение съдът приема, че посочените в процесните становище рег. № 32-48367 от 12.02.2020 г. и доклад рег. № 32-41544 от 06.02.2020 г. **Указания** (л.161 и сл.) са относими към предмета на спора. Те са утвърдени във връзка с препоръки на Европейската комисия (ЕК) и Европейската служба за борба с измаминe (OLAF) относно *загуба на традиционни собствени ресурси* при допускане за свободно обращение на стоки във връзка с необходимостта от предприемане на действия в областта

на превенция и борба с нередностите и измамите, както и за уеднаквяване на практиката по проверка, приемане и оспорване на декларирана МС.

Посочено е в Указанията, че при приемане на МД, митническият служител извършва проверка на данните в МД като сравнява декларираната митническа стойност на стоката *в килограми* с определения рисков праг. Когато установи, че декларираната МС е по-ниска или равна, се изисква обезпечение в размер на 100 % от „справедливата цена“. В документа е посочено, че „справедливи цени“ са оценки на групи месечни агрегирани данни, извлечени от COMEXT база данни на Евростат за подробна статистика на международната търговия със стоки за всеки продукт, произход и държава членка по местоназначение. За целта се използва система „THESEUS“ на J. R. CENTRE към Европейската Комисия. Модул „Анализ на риска“ изпраща към МИСВ (Митническа информационна система за внасяне) предписание за справедливата цена, изразена в лева за килограм за съответния код по КН на ЕС и държава на произход (л.162).

Предписани са действия в случай, че бъде установено, че декларираната МД е по-ниска или равна на *заложения рисков праг*: удостоверяване на теглото, извършване на физическа проверка на стоките и изпращане на уведомление до Териториален координационен център (ТКЦ) за стоки, селектирани за проверка, и вземане на мостри и проби за анализ.

Относно проверка на декларираната МС са дадени следните указания: справка в Системата за предоставяне на информация за управленски цели от митнически и акцизни документи (МИС-IIIА) за сравнителни цени, като при анализа на наличната информация *не се вземат предвид стоки, чиято приета митническа стойност е по-ниска или равна на определения рисков праг. В случай, че декларираната договорна стойност е по-ниска или равна на определения рисков праг, при положение, че не се оспорва, нито по друг начин се поставя под съмнение автентичността на документите, представени като доказателство за действително платената цена на стоките (Решение на СЕС по дело C-291/15), се приема, че разликата в цените е достатъчна, за да обоснове **съмнение** за отхвърляне на декларираната договорна стойност.* При отхвърляне на декларираната договорна стойност са дадени указания за определяне на МС при последователно прилагане на вторичните методи по чл.74, пар.2, б. „а“ – „г“ от Регламент (ЕС) № 952/2013 – договорна стойност на идентични стоки, договорна стойност на сходни стоки, дедуктивен метод (единична цена) и метод на изчислената стойност. Когато МС не може да бъде определена по някой от тези методи, за приложим е посочен редът по чл.74, пар.3 от М., при спазване на разпоредбите на чл.144 и сл. от РИ, принципите на Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията и член VII от Общото споразумение за митата и търговията. Посочено е в документа, че „при извършване на сравнителен анализ на декларираната МС се вземат предвид търговските операции, при които износет на съответните стоки е бил извършен, като се отчита и сезонният характер на стоките (когато има такъв). При определяне на МС се пригата разумна гъвкавост, като се отчитат търговските количества, качеството, авторитета, доверието и известността на стоките. Така определената МС се

базира на вече приети митнически стойности при допускане за свободно обращение от доказано надеждни икономически оператори“.

Съдът приема, че визираните Указания, утвърдени със Заповед № ЗАМ-1746 от 27.11.2019 г. на директора на АМ, уреждат национална мярка за митнически контрол, с която легално се установява *способ за откриване на митнически измами въз основа на методиката на OLAF*, чиято подпомагаща цел при анализ на риска и откриване на рисков внос подробно са разяснени в Заключение на генералния адвокат P. Pikamde, представено на 9 септември 2021 г. по Дело С-213/19.

Съдът приема, че направеният в оспореното Решение № РЗМ-5800-130/32-91319 от 23.03.2020 г. анализ на риска въз основа на данни от справки относно FARE P., генерирани от системата „THESEUS“ на J. R. Centre (JSR) към ЕК може да послужи като метод за откриване на рисков внос, но не и като основание за приложение на вторичните методи по чл.74, пар.2, букви от а) до г) от М., както неправилно са подхождали митническите органи. Казано с други думи – установената въз основа на справка в системата „THESEUS“ справедлива цена и R. T. V. (стойност на прага на риска) могат да бъдат индигия за откриване на митнически измами и *оспорване на точността/отхвърляне/изразяване на съмнения относно декларираната митническа стойност*, но не и за въвеждане на ограничителни критерии при извършване на сравнителен анализ в системата МИС-IIIА по отношение на стойности, които са по-големи от рисковия праг по тарифен номер (най-ниската декларирана митническа стойност над рисковия праг – стр.6 от решението). Подобно предварително ограничение при извършване на анализ по вторичните методи по чл.74, пар.2, букви от а) до г) от М. не намира законова опора, тъй като е в разрез с конституционноустановените принципи на свободата на договарянето и стопанска инициатива и принципите на ЕС за свобода на движение на стоки и услуги.

В заключение, относно стореното от митническите органи отхвърляне на договорната стойност на процесните стоки съдът приема, че те са приложили правилна методика за откриване на рисков внос, която в случая се подкрепя и от определени несъответствия в представените от лицето документи. Напр. „БЕНИ ТРЕЙД“ ЕООД е представил фактура от 14.10.2019 г., докато в счетоводните му регистри фактура № 10961 е отбелязана с друга дата 12.11.2019 г. (л.92). Фактура № 10961 от 14.10.2019 г. е на стойност 21 365.25 лв., докато извършеното по нея плащане е за нея по два банкови превода от 15.11 и от 18.11.2019 г. и общо за 13 100 евро или 25 643.25 лева (съгласно приета по делото експертиза). Обосновано е и позоваването на митническите органи не несъответствие с представения Общ договор за доставка на стоки от 10.02.2019 г., според който е дължимо плащане 120 дни след датата на изпращане, т.е. след датата на издаване на товарителница, което в случая не е спазено. Не могат да се кредитират и представените от жалбоподателя доказателства за последваща реализация, доколкото същата е към свързано лице „Магазини“ с управител И. З. (л.110-124).

По изложените съображения съдът приема, че не е допуснато нарушение на чл.140, пар.1 и пар.2 от РИ (ЕС) 2017/2447, доколкото митническите органи са

обосновали и доказали своите основателни съмнения относно декларираната МС, което от своя страна им е дало основание за приемат, че стойността на стоките не може да се определи по реда на член 70, параграф 1 от Кодекса.

Неправилен е обаче направеният от тях анализ на приложението на субсидиарните методи по чл.74, пар.2, букви от а) до г) и пар. 3 от М., което определя и материалната незаконосъобразност на оспореното решение.

Съгласно разпоредбата на чл. 74, параграф 1 от М., когато митническата стойност на стоките не може да се определи на основание член 70 от същият регламент, тя се определя по реда на чл. 74, параграф 2 от него, като се прилагат последователно букви от а) до г), докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките. За да отхвърлят приложението на първия субсидиарен метод митническите органи са приели, че не може да се определи митническа стойност въз основа на идентични стоки, тъй като описанието на стоките в кл. 6/8 на М., регистрирани в приблизително същия период е недостатъчно - то не включва качество на изделията, изчерпателно описание на артикулите, състава на материала и т.н., което от своя страна не позволява прилагането на метода за идентичност на стоките по смисъла на определението, посочено в чл. 1, параграф 2, точка 4 от (РИ 2015/2447). Идентични са мотивите за отхвърляне на втория метод - липсва изчерпателна информация за изделията, както на тези подлежащи на остойностяване, така и на други стоки, които са остойностявани в определени периоди.

Тези изводи са погрешни поради въведените ограничителни критерии при извършване на сравнителен анализ на наличните данни в МИС-IIIА, което е довело до неправилно отхвърляне на вторичните методи по чл.74, пар.2, букви от а) до г) от М.. От една страна, това предварително ограничаване на декларирана МС над рисковия праг не намира законова опора, тъй като е в разрез с конституционноустановените принципи на свободата на договарянето и стопанска инициатива и принципите на ЕС за свобода на движение на стоки (както вече се посочи). То е в противоречие и с мотивите на оспореното решение, че спорната фактура съдържа описание на стоките, количество, единична цена, обща фактурна стойност, номер на контейнера и условия на доставка, както и, че при проверката е установено, че не са налице разлики между данните, декларирани в МД при поставяне на стоките под режим допускане за свободно обращение и данните, съдържащи се в придружаващите стоката търговски и транспортни документи. Не е имало пречки за целите на митническия контрол да бъдат извършени проверки по чл.188, б.“в“ и б.“г“ от М. - проверка на стоките или да вземат проби за анализ или за подробно изследване на стоките. В. ограничен обхват на анализа не намира опора в разпоредбата на чл. 141, параграф 3 от РИ (ЕС) 2447/2015, според която когато се установи повече от една договорна стойност на идентични или сходни стоки, за определяне на митническата стойност на внасяните стоки се използва *най-ниската* от тези стойности. Независимо от изводите на експерта, че митническата стойност за килограм нето тегло (вписано в таблицата на оспореното решение), е коректно изчислена с оглед на наличните данни в митническата информационна система МИС-IIIА и посочените в решението 8 броя митнически декларации, съдът приема, че

поради ограничения обхват и противоречието с чл. 141, параграф 3 от РИ (ЕС) 2447/2015 този анализ не може да послужи като основа за отхвърляне на вторичните методи по чл.74, пар.2, букви от а) до г) от М., респ. за определяне на нова митническа стойност по реда на чл.74, пар.3 от М..

На следващо място, в оспореното решение изцяло декларативно е посочено, че при изготвянето на анализа е извършена подробна оценка на обстоятелствата, като са отчетени всички елементи на стоките, които могат да окажат влияние върху тяхната икономическа стойност, като функционалните и качествените им характеристики, материалите за доброто име на остойносттаваните стоки и други. Тези елементи и обстоятелства не са конкретизирани, нито по отношение на стоките по фактура № 10961 от 14.10.2019 г., нито са сравнявани идентични или сходни стоки. Тук е мястото да се посочи, че митническите органи са работили по екземпляр на декларация, отпечатана от митническа система близо две години след процесния внос, която по неизвестни причини се различава от съхранявания при жалбоподателя екземпляр по две от позициите си – обстоятелство, установено безспорно от приетата по делото съдебна експертиза и поясненията на вещото лице Л. Й. в о.с.з. на 15.02.2023 г. Този факт изцяло препятства извода за коректно определяне на нова митническа стойност на процесните стоки.

В подкрепа на тези изводи е приетата по делото съдебна експертиза, според която данните от справките от THESEUS са предназначени за органите на О. за борба с измамите, но не и за анализ на митническата стойност, респ. възможност те да намерят приложение за определяне и сравняване на митническа стойност и определянето на цените като „справедливи“. Експертът е достигнал до извод, че тези данни се предоставят от страните-членки и следователно цените са отражение на *различните* пазарни условия и равнища на стандарти в отделните страни-членки на ЕС. Видно от наименованието “Product code”, както и от съдържанието на текстовете, номенклатурата на стоките, която се използва в системата „THESEUS“, не е същата по обхват и съдържание на номенклатурата на стоките в Т., която се използва от митниците при извършване на митническите формалности и служи за определяне на размер на вносно митническо задължение. Не се намират методологически бележки, от които да е видно каква е методиката за съставянето на тези справки, какво е относителното тегло и съответните обеми за внос по конкретни държави-членки на ЕС. Подобни сравнения от икономически аспект, са недопустими и направените на тази база изводи, не отразяват реалната действителност на пазара. Съгласно пар.26 от мотивите на Решение от 16 юни 2016 г. на СЕС по дело C-291/15 договорната стойност трябва да отразява реалната икономическа стойност на внесената стока и да отчита всички елементи на тази стока, които имат икономическа стойност (решение от 12 декември 2013 г., Christodoulou и др., C-116/12, EU:C:2013:825, т. 40 и цитираната съдебна практика). Ограниченият обхват на сравнителния анализ на митническите органи препятства установяването на реалната икономическа стойност на процесните стоки.

По изложените съображения съдът намира, че митническият орган е постановил оспореното решение при неправилно приложение на материалния

закон – самостоятелно отменително основание по чл.146, т.4 АПК. На основание чл.172, ал.2 АПК е дължима неговата отмяна.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на оспорващия се дължат сторените в производството разноски. Такива са поискани своевременно, като са представени и съответните документи за реалността им – 50 лв. държавна такса и 600 лв. адвокатско възнаграждение, или общо в размер на 650 лв.

Водим от горното и на основание чл. 220 от ЗМ, Административен Съд С. - град, I отделение, 69-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Б. Т.“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район „Н.“, [улица], вх.А, ет.2, ап.8, и със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.7, чрез адв. М. Ч., Решение № РЗМ-5800-130/32-91319 от 23.03.2020 г. на директора на ТД Митница С. (бивша Митница Югозападна) към Агенция „Митници“.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на БЕНИ ТРЕЙД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район „Н.“, [улица], вх.А, ет.2, ап.8, направените по делото разноски в размер на 650 лв.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: